ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 22.04.1997
COM(97) 166 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης
93/110/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993
(εφαρμογή μέτρου παρέκκλισης από το άρθρο 2 και 10
της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως
των νομοθεσιών των κρατών μελών
των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία επιτρέπεται στην Γαλλική Δημοκρατία να παρατείνει
την εφαρμογή ενός μέτρου παρέκκλισης από τα άρθρα 2 και 10
της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977
περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών
των κρατών μελών των σχετικών
με τους φόρους κύκλου εργασιών

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης
93/110/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993
(εφαρμογή μέτρου παρέκκλισης από το άρθρο 2 και 10
της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως
των νομοθεσιών των κρατών μελών
των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με την απόφαση αριθ. 89/683/ΕΟΚ[1] της 21ης Δεκεμβρίου 1989, το Συμβούλιο επέτρεψε στη Γαλλική Δημοκρατία, με βάση το άρθρο 27 της έκτης οδηγίας, να λάβει ειδικά μέτρα παρέκκλισης από τις διατάξεις των άρθρων 2 και 10, παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας. Η άδεια αυτή ίσχυε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992.

Η εν λόγω άδεια επέτρεπε την εφαρμογή ειδικού καθεστώτος ΦΠΑ για τις φορολογητέες πράξεις που αφορούν τα νέα βιομηχανικά απορρίμματα και τα υλικά εξ ανακτήσεως.

Με βάση έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή της παρέκκλισης αυτής, η ισχύς της παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996 με την απόφαση 93/110/ΕΟΚ[2] του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993. Στην απόφαση αυτή ορίζεται ότι, η υποβολή πρότασης για παράταση της εν λόγω παρέκκλισης πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση για την εφαρμογή της παρέκκλισης.

Η παρούσα έκθεση έχει ως αντικείμενο την εκτίμηση της εφαρμογής της παρέκκλισης αυτής από το χρόνο παράτασής της μέχρι σήμερα καθώς και την εξέταση της αίτησης παράτασής της που υποβλήθηκε από τη Γαλλική Δημοκρατία με συστημένη επιστολή προς τη Γενική Γραμματεία στις 19 Νοεμβρίου 1996. Ωστόσο, δεδομένου ότι η εφαρμογή του μέτρου παρέκκλισης έχει ήδη αποτελέσει το αντικείμενο έκθεσης της Επιτροπής στο τέλος του 1992[3], στην οποία περιγράφονται λεπτομερώς το ιστορικό, οι στόχοι και η λειτουργία του μέτρου στην πράξη, η παρούσα έκθεση περιορίζεται στην υπόμνηση των πρωταρχικών στοιχείων του καθεστώτος και στην επισήμανση ορισμένων στοιχείων εκτίμησης τα οποία προέκυψαν εντωμεταξύ.

II. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ

Διάρθρωση του ειδικού καθεστώτος που εφαρμόζει η Γαλλία

Το εν λόγω ειδικό καθεστώς που εφαρμόζει η Γαλλία καλυπτόμενη από την παρέκκλιση συνδυάζει τις τρείς ακόλουθες διατάξεις:

1. Αυτόματη φορολόγηση των παραδόσεων νέων βιομηχανικών απορριμμάτων ή υλικών εξ ανακτήσεως που πραγματοποιούν επιχειρήσεις οι οποίες πληρούν ταυτόχρονα τους εξής δύο όρους:

   - διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση

   και

---

1 ΕΕ αριθ. L 398 της 30.12.1989, σ. 31.

2 ΕΕ αριθ. L 43, της 20.2.1993, σ. 44.

3 COM(92) 582 της 22.12.92.

- ο αφορολόγητος κύκλος εργασιών για τα νέα βιομηχανικά απορρίμματα ή τα υλικά εξ ανακτήσεως που πραγματοποίησαν κατά το προηγούμενο έτος υπερβαίνει ή ισούται με το ποσό των 6.000.000 γαλλικών φράγκων.

2. "Περιορισμένη" απαλλαγή που ισχύει μόνο για τις παραδόσεις νέων βιομηχανικών απορριμμάτων και υλικών εξ ανακτήσεως που πραγματοποιούν επιχειρήσεις, οι οποίες:

   - είτε δεν διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση_

   - είτε διαθέτουν μεν μόνιμη εγκατάσταση αλλά κατά το προηγούμενο έτος πραγματοποίησαν αφορολόγητο κύκλο εργασιών για παραδόσεις νέων βιομηχανικών απορριμμάτων ή υλικών εξ ανακτήσεως κάτω των 6.000.000 γαλλικών φράγκων_

   Η εν λόγω απαλλαγή συνδυάζεται με μία δυνατότητα φορολογίας κατόπιν εγκρίσεως που προσφέρεται μόνο στις επιχειρήσεις με ετήσιο συνολικό κύκλο εργασιών κατώτερο των 500.000 γαλλικών φράγκων συμπεριλαμβανομένων των φόρων. Η απαλλαγή δηλαδή είναι υποχρεωτική μόνο για τις επιχειρήσεις των οποίων ο ετήσιος συνολικός κύκλος εργασιών είναι κάτω των 500.000 γαλλικών φράγκων συμπεριλαμβανομένων των φόρων.

3. Υποχρεωτική αναστολή της πληρωμής του ΦΠΑ για τις παραδόσεις σε υποκείμενους στο φόρο νέων βιομηχανικών απορριμμάτων και υλικών εξ ανακτήσεως που αποτελούνται από μη σιδηρούχα μέταλλα και τα κράματα αυτών, εφόσον οι εν λόγω παραδόσεις φορολογούνται αυτομάτως ή κατόπιν εγκρίσεως και, κατά συνέπεια, εφόσον δεν υπάρχει η δυνατότητα απαλλαγής τους.

   Οι επιχειρήσεις του τομέα που πραγματοποιούν παραδόσεις με καθεστώς αναστολής δεν έχουν το δικαίωμα να χρεώνουν το ΦΠΑ, αλλά, ωστόσο, διατηρούν τα δικαιώματά τους όσον αφορά την έκπτωση, τα οποία ασκούν είτε μέσω συμψηφισμού εφόσον φορολογούνται σε άλλο τομέα, είτε, ειδάλλως, μέσω επιστροφής.

Εξάλλου, όλες οι εισαγωγές νέων βιομηχανικών απορριμμάτων και υλικών εξ ανακτήσεως απαλλάσσονται από το ΦΠΑ.

Οι πράξεις προμήθειας όσον αφορά τα νέα βιομηχανικά απορρίμματα ή τα υλικά εξ ανακτήσεως εξομοιώνονται με τις παραδόσεις αγαθών, σε αντίθεση με τις πράξεις μεσιτείας, που για το λόγο αυτό δεν καλύπτονται από την παρέκκλιση.

Άποψη των γαλλικών αρχών όσον αφορά την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος

Η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι ο εξεταζόμενος τομέας θα γνωρίσει μεγάλη ανάπτυξη δεδομένου ότι η μέριμνα για το περιβάλλον οδηγεί στη συστηματική ανακύκλωση και αξιοποίηση των απορριμμάτων.

Το καθεστώς παρέκκλισης που εφαρμόζεται για τις παραδόσεις νέων βιομηχανικών απορριμμάτων και υλικών εξ ανακτήσεως παρουσιάζει, σύμφωνα με τις γαλλικές

αρχές, αναμφισβήτητα πλεονεκτήματα τόσο για τους οικονομικούς φορείς όσο και για τις αρχές.

Όσον αφορά τις μικρές και ποικίλες ομάδες (φιλανθρωπικές ενώσεις, απόδημοι πληθυσμοί,...) η απαλλαγή των παραδόσεων νέων βιομηχανικών απορριμμάτων και υλικών εξ ανακτήσεως που πραγματοποιούν αντανακλά σαφώς μία ανάγκη απλοποίησης των διαδικασιών και καταπολέμησης της απάτης.

Το καθεστώς αναστολής του ΦΠΑ για τα νέα βιομηχανικά απορρίμματα και τα υλικά εξ ανακτήσεως που αποτελούνται από μη σιδηρούχα μέταλλα και τα κράματα αυτών, συμπληρώνει με χρήσιμο τρόπο το σύστημα, δεδομένου ότι η υψηλή αξία των εν λόγω μετάλλων αυξάνει τους κινδύνους απάτης.

Το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος έχει επίσης εξελιχθεί με την πάροδο του χρόνου κατά τρόπο περιοριστικό. Μολονότι περιλαμβάνει όλα τα απορρίμματα μη σιδηρούχων μετάλλων και των πολύτιμων μετάλλων, ορισμένα αγαθά που πριν το 1991 εντάσσονταν στο ανασταλτικό καθεστώς (ακατέργαστα προϊόντα όπως οι μάζες χύδην, τα πλινθώματα, οι πλάκες, τα ρινίσματα, οι όγκοι, τα σφαιρίδια ορισμένων μη σιδηρούχων μετάλλων) υπόκεινται σήμερα στο ΦΠΑ. Κατά συνέπεια, το πεδίο εφαρμογής του ανασταλτικού καθεστώτος έχει περιοριστεί.

Οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι η εφαρμογή ανασταλτικού καθεστώτος ειδικού για τα απορρίμματα που αποτελούνται από μη σιδηρούχα μέταλλα δικαιολογείται από τον αυξημένο κίνδυνο απάτης στον εν λόγω τομέα, λαμβάνοντας υπόψη την τιμή ανά τόνο των συγκεκριμένων πρώτων υλών (10.000 FF/t για το χαλκό σε σύγκριση με 500 FF/t για τα μεταλλικά απορρίμματα) και τον όγκο των διεθνών συναλλαγών με αντικείμενο τα εν λόγω απορρίμματα.

Επιπλέον, οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν θετικά το καθεστώς. Οι επαγγελματίες επιθυμούν να συνεχισθεί η εφαρμογή του διότι το εν λόγω καθεστώς τους προστατεύει κυρίως από τους κινδύνους που θα διέτρεχαν λόγω των δόλιων ενεργειών ορισμένων επιχειρήσεων για τις οποίες θα εθεωρούντο ενδεχομένως υπεύθυνες από τις αρχές.

III. ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το άρθρο 27 επιτρέπει τη θέσπιση ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την έκτη οδηγία, είτε για την απλοποίηση της είσπραξης του φόρου είτε για την αποτροπή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν ότι η απαλλαγή των παραδόσεων που πραγματοποιούν οι μικρές επιχειρήσεις αποτελεί ταυτόχρονα μέσο απλοποίησης και καταπολέμησης της απάτης, δεδομένου ότι επιτρέπει να εξαιρεθεί από το σύστημα ΦΠΑ μια κατηγορία υποκειμένων στο φόρο, στο πλαίσιο της οποίας οι προσπάθειες ελέγχου και είσπραξης του φόρου θα ήταν δυσανάλογες προς τα έσοδα.

Παρέχοντας σε μία ορισμένη κατηγορία υποκειμένων στο φόρο τη δυνατότητα να υπαγάγουν τις πράξεις τους, που κατ'αρχή απαλλάσσονται, στο ΦΠΑ, μέσω διοικητικής έγκρισης και, ενδεχομένως, μέσω εγγυήσης, οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν την αυξημένη εποπτεία της εν λόγω κατηγορίας υποκείμενων στο φόρο.

Το καθεστώς αναστολής του ΦΠΑ που εφαρμόζεται στις παραδόσεις απορριμμάτων μη σιδηρούχων μετάλλων εξασφαλίζει την προστασία των συναλλαγών, οι οποίες διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο απάτης λόγω της αξίας των εν λόγω αγαθών.

Ως εκ τούτου, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν ότι δικαιολογείται παράταση της ισχύος των εξεταζόμενων ειδικών μέτρων βάσει του άρθρου 27 της 6ης οδηγίας.

Όσον αφορά τη διάρκεια ισχύος της παρέκκλισης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής παρατηρούν ότι η Επιτροπή ενέκρινε στις 10 Ιουλίου 1996[4] πρόγραμμα εργασίας για την εφαρμογή ενός κοινού συστήματος ΦΠΑ που προβλέπει μία σταδιακή μετάβαση προς το νέο σύστημα.

Δεδομένου ότι η υποβολή της τελευταίας δέσμης προτάσεων προβλέπεται για τα μέσα του 1999, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν ότι δεν υπάρχει δυνατότητα παράτασης μέτρου παρέκκλισης πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 1999.

Πράγματι, κρίνεται σκόπιμο να εκτιμηθεί τότε κατά πόσο το μέτρο παρέκκλισης είναι σύμφωνο με τη γενικότερη προσέγγιση που έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο του νέου κοινού συστήματος ΦΠΑ.

---

[4] COM(96) 328 τελικό της 22.07.96.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία επιτρέπεται στη Γαλλική Δημοκρατία να παρατείνει
την εφαρμογή ενός μέτρου παρέκκλισης από τα άρθρα 2 και 10
της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977
περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των
κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους
κύκλου εργασιών

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με συστημένη επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 1996 προς τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής, η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας υπέβαλε αίτηση για παράταση της παρέκκλισης που της είχε χορηγηθεί αρχικά μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 με την απόφαση 89/683/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989[1] και παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996 με την απόφαση 93/110/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993[2].

Το άρθρο 3 της απόφασης 93/110/ΕΟΚ ορίζει ότι με βάση έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή από την Γαλλία της εν λόγω απόφασης, το Συμβούλιο μπορεί, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέψει την παράταση της εφαρμογής της εν λόγω απόφασης.

Η έκθεση που υπέβαλε η Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της εν λόγω απόφασης για το διάστημα 1993-1996 καταλήγει στο συμπέρασμα ότι είναι σκόπιμο να παραταθεί η εφαρμογή των διατάξεων της προαναφερθείσας απόφασης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

Πράγματι, η Επιτροπή ενέκρινε στις 10 Ιουλίου 1996 πρόγραμμα εργασίας για την εφαρμογή ενός κοινού συστήματος ΦΠΑ[3], το οποίο προβλέπει μία σταδιακή μετάβαση προς το νέο σύστημα. Δεδομένου ότι η υποβολή της τελευταίας δέσμης προτάσεων προβλέπεται για τα μέσα του 1999, κρίνεται σκόπιμο να περιοριστεί η διάρκεια ισχύος της απόφασης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ώστε να εκτιμηθεί κατά πόσο το μέτρο παρέκκλισης είναι σύμφωνο με τη γενικότερη προσέγγιση του νέου κοινού συστήματος ΦΠΑ.

Σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, τα κράτη μέλη ενημερώθηκαν με επιστολή της 18ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την αίτηση της Γαλλίας.

---

1 ΕΕ αριθ. L 398, της 30.12.1989, σ. 31.
2 ΕΕ αριθ. L 43, της 20.02.93, σ. 44.
3 COM(96) 328 τελικό της 22.07.96.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΝΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 2 ΚΑΙ 10, ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (77/388/ΕΟΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17ης ΜΑΪΟΥ 1977 ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τον φόρο κύκλου εργασιών[1] - Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, και ιδίως το άρθρο 27,

τις προηγούμενες αποφάσεις του Συμβουλίου αριθ. 89/683/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1989[2] και αριθ. 93/110/ΕΟΚ της 15ης Φεβρουαρίου 1993[3],

την έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή της προαναφερθείσας απόφασης κατά το χρονικό διάστημα 1993-1996,

τη σχετική πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέπει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος να λαμβάνει ειδικά μέτρα κατά παρέκκλιση από την εν λόγω οδηγία ή να παρατείνει την ισχύ τους, προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποφευχθούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας, με συστημένη επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 1996 προς τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής, ζήτησε την άδεια να παρατείνει την εφαρμογή του μέτρου παρέκκλισης που της είχε χορηγηθεί

---

1 ΕΕ αριθ. L 145, της 13.6.1977, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 96/95/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 338, της 28.12.1996, σ. 89).

2 ΕΕ αριθ. L 398, της 30.12.1989, σ. 31.

3 ΕΕ αριθ. L 43, της 20.2.93, σ. 44.

προηγουμένως, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, με τις αποφάσεις 89/683/ΕΟΚ και 93/110/ΕΟΚ του Συμβουλίου·

ότι τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 18 Δεκεμβρίου 1996 για την αίτηση παράτασης που υπέβαλε η γαλλική κυβέρνηση·

ότι η έκθεση της Επιτροπή για την εφαρμογή της εν λόγω παρέκκλισης κατά το χρονικό διάστημα 1993-1996 απέδειξε τη χρησιμότητα και την αποτελεσματικότητά της στον τομέα της ανάκτησης που είναι ιδιαίτερα ευπαθής στην απάτη_

ότι η Επιτροπή ενέκρινε στις 10 Ιουλίου 1996 ένα πρόγραμμα εργασίας[4] συνοδευόμενο από χρονοδιάγραμμα προτάσεων που προβλέπουν προοδευτική και σταδιακή μετάβαση σε ένα κοινό σύστημα ΦΠΑ για την ενιαία αγορά·

ότι, δεδομένου ότι η τελευταία δέσμη προτάσεων προβλέπεται να υποβληθεί στα μέσα του 1999, η άδεια παρέκκλισης χορηγείται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ώστε να εκτιμηθεί κατά πόσο η εν λόγω παρέκκλιση είναι σύμφωνη με την γενικότερη προσέγγιση του νέου κοινού συστήματος ΦΠΑ·

ότι η παρέκκλιση αυτή δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στους ίδιους πόρους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προέρχονται από τον ΦΠΑ·

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

---

[4] COM(96) 328 τελικό, της 22.07.96.

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στη Γαλλική Δημοκρατία έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, και όσον αφορά τα νέα βιομηχανικά απορρίμματα και υλικά εξ ανακτήσεως, να απαλλάσσει από το φόρο προστιθέμενης αξίας, εφεξής ονομαζόμενο "ΦΠΑ":

- αφενός, τις παραδόσεις που πραγματοποιούν:
  - οι επιχειρήσεις των οποίων το ετήσιο ύψος του κύκλου εργασιών είναι κατώτερο των 500.000 γαλλικών φράγκων,
  - οι επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν μόνιμες εγκαταστάσεις ή που, αν και διαθέτουν μόνιμες εγκαταστάσεις, πραγματοποίησαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους κύκλο εργασιών για τα εν λόγω προϊόντα κατώτερο των 6.000.000 γαλλικών φράγκων, εκτός και αν τους επιτρέπεται να υποβάλλουν τις εργασίες αυτές στο ΦΠΑ,
- αφετέρου, τις εισαγωγές και τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις.

Άρθρο 2

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10 παράγραφος 2 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η Γαλλική Δημοκρατία επιτρέπεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, να προβλέπει, για τις παραδόσεις σε υποκείμενους στο φόρο νέων βιομηχανικών απορριμμάτων και υλικών εξ ανακτήσεως που αποτελούνται από μη σιδηρούχα μέταλλα και τα κράματα αυτών, και όταν οι παραδόσεις αυτές δεν απαλλάσσονται από το ΦΠΑ με βάση το άρθρο 1, καθεστώς αναστολής της πληρωμής του φόρου των εργασιών αυτών.

Οι παραλήπτες υποκείμενοι στο φόρο οφείλουν να καταβάλουν το φόρο που αφορά τις παραδόσεις αυτές εφόσον τα προϊόντα αυτά δεν προορίζονται για εξαγωγή ως έχουν ή για παρασκευή ή μεταπώληση προϊόντων που υπόκεινται στο ΦΠΑ.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ISSN 0254-1483

COM(97) 166 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR 09 06

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-97-160-GR-C

ISBN 92-78-18736-4

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L-2985 Λουξεμβούργο

12